

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาเกี่ยวกับการมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ : ศึกษาเฉพาะกรณีตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542
ชื่อผู้เขียน	อัญชิสา วลิกษาคี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรชัย เลื่อนฉวี
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการชี้มูลความผิดทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา กรณีข้อกล่าวหาไม่มีมูลความผิดทางอาญา การที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 กำหนดระยะเวลาให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษทางวินัยไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ทำให้กฎหมายขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ มาตรฐานการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาสั่งเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาให้หน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการทางวินัยและอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการชี้มูลความผิดทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่หน่วยงานต้นสังกัดมีคำสั่งลงโทษทางวินัยไปก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนวินิจฉัยความผิด

จากการศึกษาพบว่ากรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่สามารถชี้มูลความผิดทางอาญาได้ เป็นการกระทำที่นอกเหนืออำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 กำหนดระยะเวลาให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษทางวินัยไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่มิใช่การจัดหรือแย้งกันทางลำดับชั้นของกฎหมาย หากแต่เป็นเรื่องขอบเขตเนื้อหาของกฎหมายไม่สอดคล้องกัน แนวปฏิบัติที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ประกอบการพิจารณาสั่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยมีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจอิสระที่ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาและทำให้การดำเนินการทาง

วินัยไม่เป็นไปตามหลักเอกภาพ หลักประสิทธิภาพและหลักคุณธรรม และกรณีหน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินการลงโทษทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้อีก เนื่องจากเป็นการขัดต่อหลักการกระทำเดี่ยวต้องไม่ถูกลงโทษสองครั้ง

จากปัญหาที่กล่าวมาจึงควรกำหนดให้กรณีที่ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลความผิดทางอาญาให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไปทั้งเรื่อง กำหนดให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาหรือคณะกรรมการกึ่งนกรองตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ ควรกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการพิจารณาส่งเรื่องให้มีความชัดเจนมากขึ้นหรือกำหนดให้การพิจารณาส่งเรื่องเป็นหน้าที่ของคณะทำงานคณะใดคณะหนึ่ง เพื่อให้การพิจารณาและการปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่หน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการลงโทษทางวินัยเสร็จสิ้นไปก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนวินัยชี้มูลความผิด

Thesis Title	Problems on the opinion of disciplinary order by the National Anti – Corruption Commission : study on the article 84 of the Organic Act on Counter Corruption B.E. 2542
Author	Aunchisa Wasikachart
Thesis Advisor	Asst. Professor Dr. Pornchai Luernshavee
Department	Law
Academic Year	2012

ABSTRACT

This purpose of this thesis is study on the power of the National Anti – Corruption Commission in giving a disciplinary order against an accused state official. When an allegation is not a criminal offence ,but the Organic Act on Counter Corruption B.E. 2542 stipulates that a superior officer must order an disciplinary action in specified period of time. This is in discord with disciplinary law of the accused official resulting in less efficient legal enforcement, the standard of discretional exercise of the National Anti – Corruption Commission on forcing the accused’s office to take a disciplinary action and the authority of the National Anti – Corruption Commission to give opinion of disciplinary order in case of the accused’s office has already taken a disciplinary action before the national anti – corruption commission begins fact inquiry.

It was found from the studies that the National Anti – Corruption Commission in giving a disciplinary order against an accused state official but it is not the crime offence is the act outside its authority. The fact that, the Organic Act on Counter Corruption B.E. 2542 stipulates that a superior officer must order an disciplinary – action in specified period of time is not discord with the disciplinary law of the accused official, it is not the conflict of hierarchy of laws but it is discordant of contents of law. The practice guideline of the National Anti – Corruption Commission used on forcing a superior officer to take an disciplinary action is the use of independent discretion which make unfairness among accused official and make the discipline proceeding against unity principle ,efficiency principle and justice principle. In case of the accused’s office has already taken a disciplinary action against the accused, the National Anti –

Corruption Commission can not give an opinion of disciplinary order due to non bis in idem principle.

The problems from above mentioned, it should be stipulated that when an allegation is not a criminal offence ,an allegation should be totally dropped. It should be stated that the National Anti – Corruption Commission’s casefile and opinion is the casefile which reviewed by the reviewed commission conform to the disciplinary law of the accused official. It should clarify the clearly rules, methods and conditions on concerning sending opinion guideline. Because in line with each other of the consider and conduct, it should be stated that the disciplinary opinion send is the duty of the working committee. And it should be stipulated that the National Anti – Corruption Commission has no authority to make a disciplinary order in case that the accused’s superior has already taken a disciplinary action.